

а онова що полагать да запира водъ казва ся *стаило*, то є отъ дѣски скоровано четвероугълно и отторѣ има упашка, отъ кожъ държяще втавквять и изваждать го между двѣтъ дървета спорядъ потребѣ имъ. *Пк. 81.*

Ставица *с. ж.* 1) составная часть: Съ едно орало може да ся оре, да ся брѣзди, съ него може да ся сѣе, да ся ровятъ картофи-тъ и пр. Промѣна-та на това може твърдѣ лесно да ся направи, само като ся промѣнятъ нѣкои ставици. *Л. Д. 75 р. 81.* 2) членъ: Всѣко едно младо животно иска да прави движение за да му ся развивать ставици-тъ полесно. *ib. 76 р. 53.* За млади-тъ кончета трѣбва много голѣмо место, да препускатъ цѣль день за да имъ наикнатъ ставици-тъ добрѣ. *ib. р. 54.* 3) *Макед.* родъ крестцовъ: (Моми-те) Полодзи креваеъ, снопои ми варзвать, Ставици ми пра'ють. *М. 474.*

Ставъ *с. м., съ чл.* Ставътъ, суставъ, членъ: Чловѣкъ ако бы былъ направенъ отъ дръво, отъ желѣзо, и тогава пакъ прѣзь толкова дългъ животъ, той щаше ся истрие и всички-ты му ставове щяхъ да ся расклапаты и разглобять. *Л. Д. 1869 р. 85.* Отокъ по ставове-ты. *ib. 71 р. 121.* На дѣца-та часто ся навивать ставове-ти а по нѣкога имъ ся исклѣчвать и кости-ты. *ib. р. 144.*

Ставъ *м. св.* остановлю: Татаринъ стави (запрѣ) кочия. *Ч. 339.*

Стадо *с. с.* стадо, *мн. ч.* Стада—стада: Имъ остана жрти и жарти, Свой куки, свой винни саран, Сиво стадо дванаѣсетъ хиляди. *М. 159.* Така Мирче стадо ми турило Си турило деветъ стада овци И предъ ниле сѣ нашло во дворе. *М. 57 р. 75.* Архїеп. Дуанлулъ призова стадо-то си (свою паству) на оружїе. *Л. Д. 1872 р. 169.*

Станеница *с. ж.* хозяйка: „Коя мома либе нема, Либе нема, ни любила,—Змею да е любовница, На коня му настояница, На дружина станеница“. *Ч. 281.*

Станище *с. с.* 1) станция: Купувать ся печяти отъ пощанскы-ты станища. *Л. Д. 1869 р. 45.* 2) лагерь: Едно станище Кърджалийско было на село Гюмлин въ Невайшко окръжїе на лѣтовнище подъ шаторы. *Гл. 282.*

Станкаменъ *имя собств. мѣста:* Янкулаго войска обколила Отъ Станкаменъ дури до Бичица. *М. 96.*

Становить *пр. эпитетъ къ слову* каменъ.=Станой каменъ: На ѣ калеска запрати На планина, на Рудина, на камане становито, На ореше столовато. *Ч. 281.* Стано'ить каменъ възгла'а, Потъ каменъ зміа лютица. *М. 235.* „Ко' ке зацентъ каменъ стано'ить—на Никополе, Ти тога чедо да си добіешъ“. *М. 170.* Тамо имать еденъ *станой* каменъ. *М. 146.*

Станъ *с. м., съ чл.* Станътъ Стѣна, *мн. ч.* Станове 1)